

Justitsministeren har fremsat syv ændringsforslag, der drejer sig om syv personer, der skal udgå af lovforslaget, fordi de i perioden indtil 30. april har begået kriminalitet. Det synes vi er fornuftigt, og det ændringsforslag stemmer vi selvfølgelig for.

Vi står uforstående over for, at når vi stiller landets justitsministerium et spørgsmål om, hvilke personer der har begået en handling fra 30. april og frem til dato, der gør, at de også bør udtages af lovforslaget, så får vi et eller andet henholdende svar om, at teknikken er ikke udbedret til eller ikke er i stand til eller gearret til, eller hvad de er, de fine udtryk, man bruger, til at kunne sige det.

Det er mig komplet uforståeligt, at Justitsministeriet og dermed Kriminalforsorgen og hvad de hedder, der har med det dér at gøre, ikke kan sige frem til en hel bestemt dato, hvem der yderligere burde udtages af lovforslaget.

Det, der sker nu på torsdag eller fredag, når vi stemmer endeligt om dette forslag, er jo i realiteten, at der måske er 19 eller 29, der heller ikke i denne omgang burde have dansk indfødsret. Jeg synes, justitsministeren burde arbejde for, at disse ting bliver bragt på plads.

Ændringsforslagene fra Fremskridtspartiet skal ses som det første forsigtige skridt i retning af indførelse af ordninger på dette område, som kan nedbringe antallet af statsborgerskaber. Dansk statsborgerskab må ikke blive et samlebåndobjekt, der uddeles til tusinder af ansøgere. Dansk statsborgerskab er og bliver efter vores opfattelse en værdifuld gave, der kun bør tildeles til en snæver kreds af mennesker, der er hævet over al mistanke, og som bestræber sig på at leve sig ind i det danske samfund til gavn for dette.

Ethvert samfund må værne og beskytte sig selv. Et af midlerne hertil er at vise den største forsigtighed med tildeling af statsborgerskab til fremmede. Det er et almindeligt anerkendt princip overalt i verden, men i Danmark er udviklingen ved at løbe helt af sporet.

De seneste år har været kendetegnet af en stærkt accelererende indvandring og en væsentlig stigning i antallet af tildelte statsborgerskaber uden hensyn til, at dette er klart stridende mod den danske befolknings ønsker, og uden nævneværdige sammenhængende overvejelser om de økonomiske, sociale og kulturelle konsekvenser for det danske samfund.

Det er ikke i det lange løb acceptabelt, at regeringen og det politiske etablerement er i

opposition til befolkningens flertal. Vedtages Fremskridtspartiets ændringsforslag, vil det betyde en tiltrængt styrkelse af betingelserne for netop at opnå det danske statsborgerskab.

Fremskridtspartiet glædede sig ved den seneste behandling af lovforslaget for et halvt år siden om indfødsrets meddelelse over, at også Venstre var enig i en lang række af de ændringsforslag, som Fremskridtspartiet fremsatte. Og hvad er der så sket med Venstre? De har reelt slået en kolbøtte. De har nu indgået et forlig med regeringen sammen med De Konservative, der bygger på nogle mikroskopiske opstramninger af reglerne vedrørende folk, der har begået kriminalitet. Endnu værre er, at Venstre og De Konservative har bundet sig til ikke før efter 1997 at fremsætte forslag om yderligere opstramninger.

Der er alvorlig grund til at advare oppositionspartierne – i det her tilfælde specielt Venstre og De Konservative – mod at binde sig til sådan nogle ordninger. Selv Indfødsretsudvalgets formand, hr. John Vinther, gik ved det seneste folketingsvalg ind med store annoncer om, at nu skulle der være bål og brand, nu skulle tingene sættes på plads, nu skulle ingen have dansk statsborgerskab, som har begået både det ene og det andet og det tredje. Glemte er alle disse toner, og det er selvfølgelig, fordi det nu ikke er valgtid mere.

Vi må erkende, at der er et stort og voksende befolkningskrav om, at lovgivningen vedrørende udlændinge på en række væsentlige områder underkastes nogle opstramninger. Det er min og Fremskridtspartiets påstand, at hvis man ikke passer på og ændrer den politik, der har været ført i 1980'erne og nu her ind i 1990'erne også, så tror vi på, at det kan komme til en alvorlig konfrontation mellem befolkningen og folketingsflertallet.

Jeg ser godt, justitsministeren lige nu har travlt med at tale med miljøministeren. Det har de også lov til, men jeg tror, justitsministeren gør klogt i også i sit valgopland – ministeren er vist valgt i Viborg Amt – at tage med i overvejelserne, at også socialdemokratiske vælgere i Viborg Amt, nøjagtig som de er det i det amt, hvor jeg bor, er dybt bekymrede for den måde, den danske udlændingepolitik køres på, herunder også at man på samleband giver dansk statsborgerskab.

Men man kan jo endnu nå at råde bod på det ved at stemme for de mange ændringsforslag, Fremskridtspartiet har stillet. Så kommer vi